

תת"ע 7406/10/19 - מדינת ישראל נגד אור בנימין בר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 7406-10-19 מדינת ישראל נ' אור בנימין בר
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

נגד

אור בנימין בר

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות, עבירה על סעיפים 62(3), 64ב(א) ו- 39א לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 16.8.19, בסמוך לשעה 04:04, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, בשדרות רוקח, מכיוון מערב לכיוון מזרח וזאת בהיותו שיכורה, לאחר שבבדיקה שנערכה לו במכשיר "ינשוף", נמצאו בגופו 371 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אוויר נשוף, כמות העולה על זו המותרת על פי חוק.

לנאשם ניתנו שני מועדים להקראה בתיק זה וכן, הוסברו לו המצב המשפטי והענישה הקבועה בחוק, במידה ויודה או יורשע וביום 23.12.19, כפר הנאשם במיוחס לו וטען: "אני כופר בעובדות. אני לא הייתי תחת השפעה של אלכוהול, כי אני שתיתי בתחילת הערב. כשעליתי על ההגה, הייתי מפוקס".

פרשת התביעה

עדת תביעה מספר 1, רס"ר ליטל יורש, מטעמה הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 - דו"ח הזמנה לדין, ת/2 - דו"ח פעולה, ת/3 - דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, ת/4 - דו"ח מעצר, ת/5 - דיסק המכיל 3 סרטוני מצלמת גוף.

עד תביעה מספר 2, רס"ב אילן בליץ, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/6 - טופס דין וחשבון, ת/7 - פלטי בדיקה לנאשם, ת/8 - פלטי בדיקות עצמיות וכיול תחילת משמרת, ת/9 - פלטי בדיקות וכיול סוף משמרת, ת/10 - תעודת בלון כיול, ת/11 - תצהיר קונסולרי.

כמו כן, הוגשו בהסכמה, המסמכים הבאים: ת/12 - תע"צ תקינות מכשיר, ת/13 - טופס ביקורת תקופתית, ת/14 - תעודת בלון, ת/15 - תעודת עובד ציבור לעניין כיוול, ת/17 - דו"ח כיוול, ת/18 - עותק מכרטיס מכשיר.

מסיכום הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו מטעם המאשימה, הרי שלפי גרסתה, השתלשלות העניינים הייתה כדלקמן:

הנאשם נהג ברכב כמפורט לעיל, ובהגיעו בסמוך לפני הצומת עם רחוב איבן גבירול, הורתה לו עדת תביעה מספר 3, לעצור את רכבו לבדיקה שגרתית ולאחר שהריחה ריח אלכוהול מפיו של הנאשם והבחינה בנאשם מכניס אוכל רב לפיו, ביקשה ממנו להיבדק במכשיר "נשיפון".

הנאשם ביצע את הבדיקה וניתנה אינדיקציה לאלכוהול, ברמה של 400 מיקרוגרם.

בשלב זה, הודיעה לו העדה, כי הוא מעוכב לצורך בדיקה במכשיר ה"נשיפון", כאמור בת/2, ת/3 ו- ת/4.

העדה ציינה כי היתה עם הנאשם כל העת עד שהועבר לבדיקה במכשיר ה"נשיפון" והשגיחה עליו שלא יאכל, ישתה או יעשן כנדרש, כאמור בת/2-ת/4.

העדה ערכה לנאשם מבחן ביצוע (בדיקת מאפיינים), אותו צלח הנאשם ללא דופי.

הנאשם נדרש להיבדק במכשיר ה"נשיפון", תוך קבלת הסבר על מטרת הבדיקה ומשמעות הסירוב לבצעה והסכים להיבדק, כאמור בסעיף 8 ל-ת/3.

בשעה 04:31, הועבר הנאשם לידי עדת תביעה מספר 2 לצורך הבדיקה במכשיר ה"נשיפון".

בשעה 04:33, בחלוף 29 דקות משעת עצירתו, החל הנאשם בבדיקת ה"נשיפון", כאמור בת/6 ו-ת/7.

הנאשם נשף פעמיים, כאשר שתי הנשיפות היו תקינות, בראשונה נמדד הערך 384 מיקרוגרם ובשנייה 371 מיקרוגרם.

העד העיד החליף פיות נשיפה, כנדרש וכמתועד ב-ת/6.

המכשיר קבע כי המדידה הייתה תקינה וציין את הערך הנמדד, 371 מיקרוגרם, כתוצאה הסופית.

עותק מ - ת/6 נמסר לנאשם, כנדרש והוא חתם על קבלתו.

בשעה 05:54, סיימה ע"ת 1 את הטיפול בנאשם ושחררה אותו.

כמפורט בעמודים 4 ו-6 לפרוטוקול, צפו הצדדים בשלושה סרטונים ממצלמת הגוף של ע"ת 1 וסרטון אחד ממצלמת הגוף של ע"ת 2.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד עדות תמצית ולקונית, לפיה, היה במצב של "שפיות מלאה", כפי שניתן לראות בסרטונים ולא במצב של

שכרות וכן, כתב האישום מתייחס לכמות סף של 240 מיקרוגרם ואילו העד, התייחס לכמות של 290 מיקרוגרם.

הנאשם נחקר והשיב כי לפני שנעצר לבדיקה, בילה במועדון בתל אביב, שם שתה כוס וודקה וזאת בשעה 23:00 לערך.

הנאשם טען כי בבית המשפט נמצאים שני חברים שבילו עמו אותו ערב, אך הוא אינו מעוניין להעידם.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בראיות המאשימה ושמעתי עדויות הצדדים וסיכומיהם, שוכנעתי כי הנאשם עברה את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בפסקי הדין ת' 11893/07 ו- עפ"ת 10-04-25457, **מדינת ישראל נגד עוזרי** (להלן - פס"ד עוזרי), שם נדונה באריכות אמינותו ומהימנותו של מכשיר ה"ינשוף", נקבע בשתי הערכאות כי מדובר במכשיר אמין וכאמור בפס"ד של בית המשפט המחוזי: **"בצדק ציין בית משפט קמא כי למכשיר הינשוף עומדת חזקת אמינות, הניתנת לסתירה (עמוד 27 לפסק הדין). מסקנה זו נתמכה, בין היתר, באמור בפסק הדין הנ"ל בעניין גורן שבו נקבע כי "אין מחלוקת שהינשוף מהווה מכשיר בדיקה אמין מבחינה ראייתית וראוי מבחינה חוקית" (פיסקה כ"ח לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין). מסקנה זו נובעת גם מן הדין עצמו (סעיף 64 לפקודה) שקבע את השימוש במכשיר נשיפה לבדיקת רמת האלכוהול (ראו: ע"פ 40202/07 מדינת ישראל נ' שלמה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 4.6.2007).**

...הנה כי כן, מסקנתנו היא כי בדין קבע בית משפט קמא כי עומדת לו, לינשוף, חזקת אמינות. מעבר לכך, המדינה עמדה בנטל המוטל עליה גם בראיות נוספות שהביאה לעניין מהימנות המכשיר, אם מן הניסיון שנצבר בעולם בנדון ואם בחוות דעת המומחים שהביאה".

משנקבעה חזקת אמינותו של מכשיר ה"ינשוף", די בכך שניתן פלט בדיקה המציין כמות העולה על רף האכיפה הקבוע בחוק, ממכשיר "ינשוף" שעבר את הבדיקות התקופתיות הנדרשות ואת בדיקת הכיול טרם ההפעלה ונמצא תקין, על מנת לקבוע כי הנבדק עבר עבירה של נהיגה בשכרות.

הנאשם לא טען כנגד תקינות המכשיר, אך בהיותו בלתי מיוצג ומחמת הזהירות, אפרט את ראיות המאשימה גם לעניין זה.

בתאריך 15.8.19, נערכו בדיקה תקופתית שגרתית ובדיקת כיול, למכשיר "ינשוף" מספר 21 והוא נמצא תקין לפעולה, כעולה מ-12/ת-18.

על פי 8/ת-9, המכשיר שבנדון נבדק על ידי ע"ת 2, בתחילת המשמרת ובסופה ונמצא תקין ובמכשיר זה, נעשה שימוש לבדיקת הנאשם, כמפורט ב-6/ת-7.

ע"ת 2 תיעד את הליך הבדיקה, כנדרש, ב-6/ת ועותק מהמסמך נמסר לנאשם.

כמפורט לעיל, לא נפל דופי בהליך בדיקתו של הנאשם.

הנאשם הודה בשתיית כוס וודקה, עובר לנהיגה ואין מחלוקת, כי אכן נהג ברכב, כאשר נעצר לבדיקה, כפי שניתן לראות גם בסרטון הראשון, שורה 10 לעמוד 4 לפרוטוקול.

הנאשם לא העיד עדי הגנה מטעמו, אף כי אלה נכחו בבית המשפט, לדבריו וטעמיו עמו.

לנאשם לא הייתה, למעשה, כל הגנה ממשית והוא לא ניסה אפילו לסתור את ראיות המאשימה, שכן, נמנע כליל מחקירה נגדית של עדי התביעה, אף שפעם אחר פעם, הועמד על הצורך לעשות כן וחלק מהפעמים, אף מצאו ביטוי בפרוטוקול הדיון.

ניכר היה, כי הנאשם מסתמך אך ורק על תחושתו הסובייקטיבית, לפיה, לא חש שיכור ולא נותן כל משקל להליך הבדיקה עצמו ומטעם זה, כפי הנראה, בחר גם שלא להיערך לדיון ההוכחות ולא צילם את תיק החקירה, אף שהדברים הוסברו לו בעל פה ובכתב, בפרוטוקול מיום 23.12.19.

מכל האמור לעיל, בנוגע להליך הבדיקה של המכשיר טרם האכיפה והליך בדיקתו של הנאשם עצמו, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם נהג בשכרות, כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, במעמד הצדדים